

Uredništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Rokopisov ne vrača.

Poštnina plačana v Sloveniji.

Izhaja vsak četrtek zjutraj in stane s poštino vred za celo leto 15 Din, za pol leta 7-50 Din, za četrt leta 3-75 Din.

Posamezna številka 40 p

MURSKA STRAŽA

GLASILO OBMEJNIH SLOVENCEV

Upravništvo v Gornji Radgoni, Spod. Griz šte. 7, I. nadstropje. Telef. šte. 7.

Inserati: Ena šeststolpna petitvrsta (prostor 3 mm visok in 42 mm širok) 50 p. Pri večkratni objavi primeren popust. Posamezna številka 40 p

30. šte. 30.

Gornja Radgona, dne 27. julija 1922.

IV. leto.

Austria felix.

Srečna Avstrija! Kaj ne čuden, prečuden naslov?! Toda človek, ki se poda v Avstrijo, obiskuje gostilne, kavarne, koncerte, veselice, bare in druga zabavišča mora v očigled bednega stanja avstrijske krone nehote zaklicati: Srečna Avstrija, ki razume sredi bede in splošnega pomanjkanja živeti življenje, kakoršno smo navajeni gledati le še na deskah operetnih gledališč. Če hodiš po Avstriji — vidiš razun zdravih kmečkih obrazov same sence, okostnjake, blede lica, žive mrliča. In ta svet mrličev raja v smislu obupne parole, da ni življenje nič drugega kakor valček...

Tečaj avstrijske krone se spenja v nedogledno višino (v času ko to pišem plačajo v Avstriji za en naš dinar 448—450 avstrijskih kron!) — vlada tiska bankovce v ogromnih množinah, tako da je avstrijska republika dobesedno preplavljena z bankovci; najpreprostejše dnevne potrebščine stanejo čez deset tisoč, a vendar svet raja in pleše s ciničnim nasmehom na uvelih, že davno izživljenih ustnih avstrijske mladine. Zdi se mi, da se posmehujejo neverjetnemu pojavu...

Ulice so polne elegantnega sveta; kavarne, zabavišča „delajo“ in služijo malovreden avstrijski dinar. Kdor prinese tujo valuto, je spoštovan, čislán — ima dostopa povsod. Ker je naš dinar za avstrijsko krono relativno to, kar je dolar za našo krono, nas radi gledajo. —

S smehljajem žensk in z godbo se pričakuje neznana usoda. Delavec pije zato, da zapije vse kar ima, da ničesar ne izgubi. V veselju se pozablja preteča katastrofa, skratka vse raja in pleše kakor v poslednjih dneh nekdanj slavnega rimskega cesarstva.

Ta pojav, ki je kakor silni val zajel celo avstrijsko javnost ni za Avstrijce nič nevarnega. Kakor žive razkošno, razsipno, razvratno tako so na drugi strani pripravljeni žrtvovati vse premičnine in nepremičnine v svrhu sanacije (ozdravljenja) mizernih državnih financ.

Jasno je, da ostanejo pri trajno veselično razpoloženih državljanih vsi načrti in najsibodi še tako duhoviti le prazni načrti, ki se ne dajo uresničiti, ker je večina udana rajanju in manjšina zamanj pridiguje o delu!

Nekaj navdušenih idealistov se hoče žrtvovati, da reši Avstrijo in njene finance. Morda se jim posreči, da dosežejo tak uspeh kakor oni zdravnik, ki daje bolniku injekcijo le v toliko, da ga umetno vzdrži še nekaj dni pri življenju... Pri intenzivnem (vstrajnem) delu bo to mogoče. Kajti četudi je vse privatno premično in nepremično premoženje Avstrijcev pripravljeno, da se žrtvuje za državne finance, vendar bo to poslednji poskus, zadnja injekcija.

V sanaciji državnih financ je potrebna vstrajna in dobro disciplinirana vzajemnost vseh slojev prebivalstva. Te pa v Avstriji ni. Četudi bi posedujoči sloji dali vse svoje imetje na razpolago državi, bi ona ogromna večina lahkoživih veseljakov sproti pokvarila blagodejni vpliv započete sanacijske akcije. Domoljubni Avstrijci razmišljajo tudi

o ustanovitvi novega velikega državnega novčanega zavoda, ki bi potegnil iz prometa številne vagone listja sedanjih bankovcev in na podlagi posebnih pravil izdal le omejeno število novih bankovcev; načrt ni napačen, vendar se previden politik vprašuje: Kdo ve, ali bo potem bolje? In kdo jamči za to, da bo bolje? —

Avstrijska vlada nima lahkega stališča. Ako ne bo imela za seboj solidarne pomoči od strani parlamenta in preko tega od celokupnega števila državljanov je vsaka započeta akcija oblaček dima.

Te razmere pa naj bodo tudi nam žalosten vzgled in obenem opomin, da bodi temeljno načelo naše politike: Vse za državo! Blaginja države nam bodi najvišji zakon. Ne vprašujmo, kdo vlada, ampak glejmo, kako se vlada in da bo to vladanje v najpopolnejšem soglasju z vitalnimi interesi vseh državljanov!

Amerikanci o Jugoslaviji.

V newyorškem „Heraldu“ je objavil profesor Pupin s Columbia vseučilišča naslednji članek:

Jugoslovanska država, kot se imenuje v tej deželi kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev, ali kraljestvo SHS na sličen način kot govore Amerikanci o U. S. A., bi morala biti bolj znana kot je. Dejanski bo tudi postala bolj znana.

Naravna lepota Srbije, Dalmacije in Slovenije bo kmalu privlekla nase tudi ameriške turiste. Vsak Amerikane, ki je videl Dubrovnik, Split in druga mesta ob dalmatinski obali, se vrne očaran od prizorov, katerih ne bo nikdar pozabil v svojem življenju in katerih ni videti nikjer drugod v Evropi.

Slovenija, kjer preživlja kralj Aleksander svoje medene tedne, je bližje deželi sanj kot katerikoli drugo mesto na materi zemlji.

Ni pretirano reči, da je potencialno ali možno bogastvo naravnih virov jugoslovanske države na kvadratno miljo najbrž večje kot v katerikoli drugi evropski deželi. Zemlja je bogata in podnebje je čudovito mehko. Province, Banat, Bačka, Baranja in Bosna so poleg Rusije najbogatejše žitnice Evrope. Nobena druga dežela v Evropi ne eksportira danes toliko pšenice, koruze, ječmena in ovsa.

Sadni vrtovi vsepovsod. Slive. Srbije in Bosne so dobroznane ter je opaziti veliko povpraševanje po njih tako v Evropi kot v Afriki. Grozdje iz Srbije, Dalmacije in Srema je našlo svojo pot celo v Francijo. Jabolka iz Tetova v stari Srbiji so vedno rezervirani za mizo sultanov otomanskega cesarstva. Turški tobak Macedonije in drugih provinc jugoslovanske države je najboljši v celi Evropi, in isto se tudi laho reče glede obširnih makovih polj v Macedoniji, ki nudijo semena za pridobivanje opija in drugih omamljivih sredstev, katera rabijo pri izdelovanju medicín.

Pašniki in gorski obronki dežele vzdržujejo najboljše ovce, prašiče, govejo živino in konje. Prašiči iz Srbije; prav kot oni iz Virginije, so slavni daleč naokrog; ravnotaka slove tudi konji iz Banata in Bačke, dočim so ovce in goveja živina po hribih bolj številne na kvadratno miljo kot v katerikoli drugi deželi sveta. Tudi perutnine vsake vrste je v izobilju.

Čul sem več Amerikancev, ki so bili zvezani s pomožnim delom Rdečega križa tekom vojne in ki so pripovedovali, da izgledajo široke ceste jugoslovanskih vasi iz razdalje kot da so pokrite s snegom in to sredi poletja. Od blizu pa so spoznali, da so za to iluzijo odgovorne jate belih gosí.

Stavbinski les jugoslovanske države predstavlja vrednost več tisoč dolarjev.

Vrednost tega lesa pa raste neprestano in hitro in to radi vedno naraščajočega pomanjkanja lesa v ostali Evropi. Deviški pragozdovi

pokrivajo milijone akrov na gorskih obronkih kraljestva. Sreča je, da kontrolira vlada vse izkoriščanje teh ozemlj in da moderno gozdarstvo hitro napreduje. Značilno omrežje rek nudi lahko zvezo enega dela države z drugim in vsled tega se lahko stavbinski les prevaža na katerokoli mesto, kjer se ga potrebuje.

To so, na kratko rečeno naravni proizvodi rodovitne zemlje ter mehkega podnebja jugoslovanske države ter njenih prebivalcev. Nad devetdeset odstotkov prebivalstva obdeluje zemljo ter jo ljubi z vso silo, kajti zemlja vzdržuje to prebivalstvo v udobnosti in srečnem zadovoljstvu. Jugoslovanska država je v resnici kraljestvo kmetov. Kmet v Srbiji se je boril več kot sto let za demokracijo ter ekonomsko prostost ter se mogoče vsled tega najbolj približuje resničnemu demokratu na celem evropskem kontinentu. Boljševizem ne bo nikdar našel simpatičnega odmeva v jugoslovanskem narodu.

Ostalo kmečko prebivalstvo v krajevini je veselo, da se je iznebil arogantnega avstrijskega režima grofov in posebnih privilegijev, kajti sedaj sledi lahko demokratičnim korakom srbskega kmeta, in se bo na drugi strani hitro naučil bolj modernih metod poljedelstva od svojih bolj napredovanih zapadnih bratov Hrvatov in Slovencev. Več kot petsto kooperativnih poljedelskih zadrug je na delu v novi kraljevini in te zadruge uvajajo moderne metode poljedelstva. Ti naporí bodo kmalu v veliki meri povečali obseg poljedelskih proizvodov in resničnega bogastva naroda.

Viničarsko vprašanje.

(Izvirno poročilo iz Slov. Goric.)

O viničarjih že dolgo ni bilo nič čitati v našem listu in ste že gotovo mislili, da je njih vprašanje rešeno in njih beda olajšana. A temu ni tako. Viničarji lezemo vedno bližje popolni propasti. Viničarski red, o katerem vam hočem poročati, se noče uresničiti in se še najbrže tudi v doglednem času ne bo. Vsaj, dokler bodo imeli poklicani gospodje in vlada za taka važna socialna vprašanja, kot je za naše kraje ravno viničarsko, tako malo smisla, ni upati na nobeno boljšanje.

Položaj viničarjev že pred in med vojno ni bil zavidljiv. Zato so, posebno mlajše moči uhajale v mesta in si izbirale druge poklice, kjer se je lažje prišlo do gotovega kruha.

Po vojni pa je postajal položaj še neznosnejši. Draginja vedno večja, a delavski premijki se niso hoteli dvigati z naraščajočimi cenami, ampak so ostali na prvotni višini. Delavstvo je začelo mrmrati, kar je prišlo do ušes gospodarjev in vlade. Moramo jih potolažiti, so dejali gospodje in sklicali so enketo v Maribor — v marcu 1920.

Romalo nas je dobršno število v Maribor, da slišimo, kake dobrote se nam bodo odslej delile. Prišel je v razpravo viničarski red, ki bi naj izboljšal delavski položaj. Prejšnji je že zastarel in ni več prikladen sedanjim razmeram.

Gospodje so se kar cedili ljubezni do viničarja, povdarjali, da vlada med njimi res velika beda, ki jo je treba odpraviti in stavili so se od vseh strani različni predlogi. Sestavilo se je nekako okostje, ki bi naj bila podlaga novemu viničarskemu redu in h kateremu še naj delavske organizacije in drugi interesi predložijo svoje spremembe oziroma dodatke. Razhajali smo se polni upanja na boljšo prihodnost.

Čas je minul in o viničarskem redu ni duha ne sluha. Gospod predsednik prve viničarske enquete je pobral vse akte in se odpeljal z njimi v Ljubljano, kjer jih je djal na svojo mizo in spal na njih. Ker spati se mora na aktih, da bolje drži. In gospod je spal na njih, da mu je zrastle brada devetkrat okoli mize in kakor je rastle njegova brada, tako je rastle draginja in s tem pomanjkanje in beda viničarjev.

Cez leto in dan se je zbudil. Aha, tu je viničarski red, tega bo treba rešiti, viničarji že spet mrmrajo. Pošta je raznesla na vse strani vabila za drugo viničarsko enketo v Mariboru. To je bilo v marcu 1921.

Tokrat se nas je udeležilo že manj. Prereševali in predelavali smo viničarski red en celi dan in zopet je odnesel predsednik enketе vse akte seboj, da jih tamkaj še enkrat pregledajo in predložijo vladi v potrjenje. A potrjenje ni hotelo priti. Viničarski red je nekam izginil. Eni so rekli, da je pri kmetijski družbi, drugi, da pri socialnem skrbstvu, tretji, da pri slabostojni stranki, kjer si je že davno mesar Pucelj zavil braunšvajgarje v njega. Nekdo spi na njem, a kdo? Niti poslancu Gostinčarju se ni posrečilo, da bi zvedel za njega. Eden minister se je izgovarjal na drugega.

A beda ubogih siromakov je rastla z vsakim dnem. Kar je veljalo prej (l. 1920) eno krono, stane sedaj en dinar, a delavske plače so ostale po večini v stari višini. Slaba prehrana, nezadostna obleka in zraven še bolezni, to vse je prignalo viničarje do tega, da so vkljub svoji potrpežljivosti zopet začeli mrmrati. In gospod, ki je spal na viničarskem redu se je zbudil. Aha, viničarski red, treba bo ga rešiti.

Ravno sem vrgel s hrbta težko škropilnico in si obrišem debele kaplje iz čela, kar mi prinese fant pismo. Kaj je notri? Viničarska enketa se vrši v Mariboru dne 8. julija 1922. In danes je sedmega. Tri ure do vlaka, toraj se je treba podvzati. Pojem malo krumpirjeve juhe in hajdi po pečene golobe v Maribor. Viničarji, zdaj se svita, približuje se nam zboljšanje.

Ko sem prišel v posvetovalno dvorano mariborskega glavarstva, ostrmim. Sedaj je prišel drug gospod iz Ljubljane, a ne sam. Seboj je pripeljal kopico različnih gospodov, svetnikov itd., ki imajo o viničarskem vprašanju toliko pojma, kot mi viničarji o haški konferenci. Seveda, na račun viničarskega reda se dajo za služiti lepe dijete.

Ti „paragrafenreiterji“ so po viničarskem redu brskali celi dan, črtali, strihali in dostavljali, da od viničarskega reda ni ostalo drugo kot šop papirja, kjer so popisane samo viničarjeve dolžnosti, pravic pa nobenih.

Kaj se bo zgodilo sedaj z viničarskim redom, ni znano. Najbrže bodo spet spali na njem eno leto, do tačas pa lahko viničarje hudič vzame.

Tedenske novice

Katoliški shod pri Sv. Treh kraljih, ki se je vršil preteklo nedeljo, je uspel nad vse pričakovanje lepo. Udeležilo se ga je blizu 3000 ljudi. Cerkveni govor je imel g. profesor Kolarič iz Ptuja, ki je v jedrnatih besedah vernikom razložil pomen vere za zasebno in javno življenje. — Po službi božji se je vršilo zborovanje na zeleni livadi ob staročastiti romarski cerkvi. Otvoril ga je z navdušenimi besedami naš izboren organizator in za vse plemenito vnet domači g. župnik Gomilšek. Na njegov predlog je prevzel predsedstvo g. župan iz Coetinec Ludovik Poljanec, podpreds. je bil g. odvetnik dr. Andr. Veble iz Št. Lenarta in zapisnikar g. bogoslovec Kovačič od Št. Petra. — Prvi je govoril g. poslanec in min. na razp. Iv. Roškar o katoliški vzgoji in našem šolstvu. Priproste besede, ki so prihajale iz srca, polnega ljubezni do našega ljudstva, so brez dvoma našle v srcih poslušalcev svoj odmev. Ogorčenje je vzbudilo temno delo naših framazonov, ki nam hočejo razkristjaniti šolo. G. poslanec pa je mirno, pa tem odločneje in jasneje predložil njih namere,

da potem svobodomiselnih organizacij, kakor je Sokol, širijo nevero med mladino. — G. prof. Vesenjak je navdušenem govoru vnel ljudstvo, da se ravna po pravem katoliškem načelu, ki veleva, da vera ravnaj tudi vse naše javno življenje, tudi politično, in je ovrigel ugovore nasprotnikom, češ, da je vera zasebna stvar in da je Kristus hotel osebno, privatno versko življenje, ko je rekel, da „moje kraljestvo ni od tega sveta“. Za sklep je osobito mladini polagal na srce apostolsko misijonsko delo za katoliški tisk. — G. dr. A. Veble je razkril nakano sovražnikov vere, ki hočejo vzeti svetost in zakramentalni značaj ter uvesti razporoko, ki bi imela za posledico popolno propast moralnega življenja. Dokazal je nadalje, da se zastonj trudijo, ki hočejo ustvariti na zemlji raj brez zapovedi, ki jih nalaga sv. vera brez čednosti, ki nam jih vceplja. — Ob sklepu je prebral g. župnik Gomilšek devet resolucij, ki so se nanašale na izvajanja govornikov. Sprejete so bile z navdušenjem in z iskreno voljo, da se vsak po njih ravna oziroma zahteva, da se zajezi sovražni val na svetinjo našo in naših dedov, sv. vero. — Med posameznimi govori so žepeli domači pevci in zbor od Sv. Antona nekaj lepih in navduševalnih pesmi. Za razvedrilno spremembo no zaigrali par komadov tamburaši od Benedikta. Korporativno so nastopili v krojih Orli in Orlice. — Vi vsi, ki ste se kat. shoda udeležili, vneajte svoje, ki na shodu niso bili, za naše svete vzore!

Kako se pravi temu? V št. 25 od 30. junija 1922 smo prinesli med dopisi notico, pod „kakšna podivjanost“, kjer se opisuje odurno nekulturno nastopanje nekega Jakoba Černjaviča itd. — Na poziv, da popravimo notico, v toliko, da dotičnik ni bil pri finančni kontroli, ampak pri granični trupi, smo prinesli v št. 28 na tretji strani 1. kolona pod „Pojasnilo“ stvarni popravek. — Dne 20. julija pa zahteva okrajna uprava finančne kontrole z aktom št. 942 ponovno to, kar je že bilo v št. 28 objavljeno. Ko bi užaljeni gospodje malo bolj vestno čitali časopisje, pa bi ne prišli do takih blamaž in ne bi po nepotrebnem nadlegovali uredništvo, ki ima dovolj drugega posla.

Veselica Jugoslovanske Matice dne 6. avgusta 1922 obeta dobiti velik obseg. Okoliška društva se zanimajo za to prireditev in bo gotovo vsak rodoljub v popolni meri storil svojo dolžnost ter ta dan osebno s prijatelji posejti veliko obmejno narodno veselico. Natančnejši program bo razviden iz lepakov, ki izidejo te dni. Prijatelji Jugoslovanske Matice, Zašтите dece in Požarne brambe se iskreno vabijo, da sigurno pridejo dne 6. avgusta v Gornjo Radgono.

Taksa na karte in domine. Kakor nam javlja delegacija ministrstva financ v Ljubljani, se je z zakonom o budžetskih dvanajstlinah za mesec julij 1922 z veljavnostjo od 1. julija t. l. povišala taksa na igralne kvarte in domine tar. post. 236 taksnega in pristojbinskega zakona od 30 din. do 50 dinarjev. Vse kvarte in domine se morajo torej ponovno žigosati, in razlika takse po 20 dinarjev plačati najkasneje do 1. avgusta 1922. Lastniki kvart in domine se opozarjajo, da morajo pisмено prijaviti (prijava brez kolka) pri pristojnem davčnem uradu posebej vse že rabljene in posebej vse še nerabljene kvarte in domine ter doplačati takso 20 Din, odnosno, ako sploh še niso bile taksi-rane, takso po 50 Din. Proti strankam, ki ne bi donesle prijave in plačale takso do 1. avgusta 1922, se bo kazensko postopalo.

Novi jugoslovanski nuncij. Naš novi apostolski nuncij msgr. Hermenegild Pellegrinetti je bil rojen l. 1876 v Camaioire v okolici mesta Lucca v severni Italiji. V mašnika je bil posvečen leta 1898. Po dveh letih pastirske službe so ga poslali v svrhu višje izobrazbe v Rim, kjer je postal doktor modroslovja, diplomatskih znanosti ter cerkvenega prava. Po dokončanih študijah v Rimu je bil imenovan bogoslovni profesor v Lucca, kjer je predaval najprej cerkveno zgodovino, potem pa svetopisemsko vedo do leta 1917. Kot bogoslovni profesor se je učil raznih jezikov in se je v tem oziru tako izvežbal, da govori poleg materinskega in klasičnih jezikov še: nemški, francoski, angleški, češki, hrvatski, slovenski, ruski ter poljski. Iz nemščine je prevedel na italijanščino slovito Schanzovo „apologijo krščanstva“. Za dobo vojne je bil pozvan leta 1917 kot vojni kurat v Firenzo, a pozneje so ga prestavili radi znanja slovanskih jezikov v Rim kot cenzorja za slovansko dopisovanje. Ko je odšel sedanji papež, tedaj prefekt vatikanske knjižnice, msgr. Ratti, kot apostolski vizitator na Poljsko, je vzel seboj Pellegrinettija kot tajnika. Papež Benedikt XV. ga je imenoval kmalu nato auditorjem pri poljski nuncijaturi. Ko se je vrnil msgr. Ratti v Italijo, je ostal Pellegrinetti kot samostojni upravitelj varšavske nuncijature. Ko je pa postal njegov nekdanji predstojnik Ratti papež, je imenoval Pellegrinettija za apostolskega nuncija v Beogradu z naslovom nadškofa v Adenah. Tudi sedanji papež je imel kot varšavski nuncij naslov: adenski nadškof. Nuncij Pellegrinetti je bil posvečen v nadškofa od državnega tajnika in kardinala Gasparija dne 18. junija v prisotnosti jugoslovanskega poslanika Bakotiča. Novi nuncij je prevzel nuncijature posle v Beogradu dne 6. t. m.

Javna prošnja. Silen požar ja dne 15. julija t. l. uničil 28 hiš na Bohinjski Bistrici. Prizadeti vaščani, ki so zdaj brez strehe in tudi brez sredstev — večinoma niso mogli rešiti prav ničesar — so potrebni takojšnje nujne pomoči. Da se bednim pogorelcem takoj priskoči na pomoč, se pomožni odbor županstva občine Bohinjske Bistrice, ki je prevzel pomožno akcijo, obrača do širše javnosti z vljudno prošnjo, naj po svoji moči pomaga. Vsi darovi v denarju ali naturalijah naj se pošiljajo na občinski urad v Bohinjski Bistrici. — Pomožni odbor županstva na Bohinjski Bistrici.

Narodni poslanec Pušenjak je stavil upit na ministra financ, v katereni zahteva, da se uradnikom in uslužbencem v Prekmurju spet nakažejo dnevnice, katere so do lanskega leta uživali. V upitu opozarja na težavno službo ob meji, večjo draginjo kot v drugih delih Slovenije, slaba prometna sredstva in ločeno gospodarstvo. Dnevnice treba dati uradništvu v Prekmurju, ker uživajo uradniki ob južni meji države še vedno 25, 30 in celo 35 odstotne doklade k vsem drugim prejemkom.

Grofica Marija Terezija Ledóchowska, ustanoviteljica in vrhovna voditeljica Družbe sv. Petra Klaverja, sestra jezuitskega generala, je umrla dne 6. julija v osrednji družbeni hiši v Rimu. Kdor je osebno poznal grofico Ledóchowsko, je občudoval njeno nesebično, sebi odmrlo in le najvišjim idealom, to je misijonskemu delu živečo dušo. Telesno trpljenje je bilo njen stalni delež. Toda to je ni zadrževalo, da ne bi bila delala dolgih potovanj in imela mnogo predavanj, s katerimi je sodobni svet navduševala za najvišje zadeve svete cerkve.

Arbogast Reiterer, O. T. — r.

Skrivnostni glasovi iz drugega sveta.

(Dalje.)

Samuel pa pravi Savlu: „Zakaj si me vznemirjal, da sem bil gori poklican? Gospod bo ti storil kakor je po meni govoril, in bo iztrgal kraljestvo iz tvojih rok in ga bo dal tvojemu hlapcu Davidu... Jutri boste ti in tvoji sinovi pri meni.“ Tedaj je naenkrat padel Savel kakor je bil dolg na zemljo; kajti polotil se ga je vsled Samuelovih besed velik strah.“ Naslednji večer so bili Savel in njegovi sinovi mrtveci ob mrtvecih.

In copernice! Tudi te spadajo semkaj! Ne moremo si misliti, da bi pri nesrečnih coperničkih procesih med tisočnimi sodniki učinil umor prav vsak brez stvarnih, resničnih pojavov le na samo obrekovanje in na nezanesljive izpovedi tistih, ki so se zvijali in stokali na natezovalnici, zakrivil sleherni tiste strašne justične umore in to kar cela stoletja. Kdor bi hotel to trditi, ni bral prav nobenega čarovniškega procesa. Javljali so se pravi nadčutni pojavi, ki jih pač niti sodniki, niti nedolžne, uboge žrtve na enak način niso razumeli in so

morali pripravljati pot strašnemu praznovrstu in fanatizmu.

Spiritizem v sedanji sistematični obliki ni zelo star, sega namreč nazaj do l. 1848 in se ima zahvaliti za svoj početek čisto navadni prikazni. V vasi Hydesville v Severni Ameriki je bivala metodistična (ameriška verska sekta) družina Fox: oče, mati, njiju hčerkici, devetletna Katica in dvanajstletna Margareta in služinčad. Imenovanega leta so se v tej rodbini pojavile naenkrat čudovite prikazni, ki o njih pač dostikret slišimo, toda s tem razločkom, da je „strah“ v družini Fox dovedel do odkritja medija (posredovalca). V hiši se je slišalo često nenavadno pritajeno trkanje, zdaj ob stenah, zdaj na tleh, ob posteljah in drugih predmetih. Od začetka je seveda družino zelo vznemirjivo to čudno trkanje in vsi so se ga bali, posebno še, ker stvari niso mogli priti do dna. Veendar je sčasoma plašljivost izginila, vsi so se pojavu privadili in ga smatralo za navadno vsakdanjost.

Ko sta se nekega dne obe dekletci sami v izbi igrali, jima pa v glavo, da bi to trkanje vpletli v svojo igro. Hodila sta po sobi sem in tja in zapovedovali, da naj potrka zdaj tu zdaj tam, in potem sta zahtevali, kolikokrat naj potrka. Vsakokrat se je vse točno izpolnilo. Dekletci sta stavili višje zahteve in sta ukazovali

le s tihimi znamenji z roko, brez besed. Tudi tako so se še izvršila njuna povelja. Veselo iznenadeni sta naznanili dekletci svojcem, da nevidni duh mora ne samo slišati, ampak tudi videti, ker jima je na migljaj poslušen.

V resnici je bilo to zanimivo odkritje otrok, ki se je po njem dalo sklepati na nevidno razumno bitje. Cela družina se je odslej zanj živo zanimala. Vpraševali so po starosti pričujočih in v številu udarcev so dobivali vedno pravilen odgovor za leta starosti.

S takimi igračami je minilo precej časa, dokler ni odkritje napredovalo dalje. Konečno jim je prišlo na misel, da so pravili abecedo. Nevidno bitje je moglo trkati pri črki, ki ga je hotelo po vrsti z drugimi zvezati v besedo in besedo v stavke, če je hotelo kaj izpovedati. Uspeh je bil očarljiv. Duh je na ta način odkril, da je duša človeka, ki je bil v tej hiši oropan, umorjen in pokopan. Kopali so po njegovih navodilih v kleti. Na dan je prišlo v resnici človeško okostje. Dogodek je vzbudil veliko pozornost in postal znan kmalu daleč naokrog.

Odslej je prihajalo mnogo radovednežev. Poskusi so se s trkanjem in s pomočjo abecede nadaljevali. Odgovori na vsakojaka vprašanja so bili pravilni. (Dalje prih.)

Njeni napor so presegali moči zdravega človeka. Močna volja, odprta vedno na božjo voljo, jo je krepila pri delu in težavah. Kako smotreno je organizirala in vodila Družbo sv. Petra Klaverja skozi 30 let, tako da se je ta ustalila skoro v vseh evropskih deželah in se je raztegnila tudi na Ameriko. Afriški misijonarji in misijonarke so dobivali od nje podporo, posebno v vojnih letih, ko je toliko drugih virov usehnilo. Udje več nego štiridesetih verskih redov, ki so raztreseni po vsej Afriki, so se v svojih stiskah radi in zaupno obračali k grofici Ledóchowski, materi zamorcev, katere edino hrepenenje je bilo, podpirati oznanjevalce vere. Priča genljivih prošelj in zahval je več kot 30 let „Odmev iz Afrike“. Zelo se bo obžalostila vsa Afrika ob poročilu njene smrti. Posebno globoka je žalost notranjih udov Družbe sv. Petra Klaverja, pomožnih misijonark, ki objokujejo svojo ustanoviteljico in vrhovno voditeljico. Žalovali bodo tudi mnogoštevilni pospeševalci in dobrotniki misijonstva. Vsem bo spomin na rajno, vzgled njene nesebične ljubezni do bližnjega ostal ljub in jih bo nagibal, da jo bodo posnemali. R. I. P.!

Dopisi.

Gornja Radgona. Prijatelj lista nam piše: „Okrajate tistega famoznega, „komandanta“ pogranične čete gospodina P. Petroviča, da si bo enkrat za vedno zapomnil, da nismo tu na meji za njegove preveč omejene ovadbe in šikane preveč navdušeni. Za uslugo Vam bomo hvaležni N. N.“ — Tistega gospodina ne bomo okrcavali, ker se itak sam preveč okrcava. Če bo še dalj časa prakticiral svojo graničarsko vojno metodo nad mirnimi, lojalnimi državljani (kakor da ima posla s komitami, ker mu najbrž ne gre v glavo, da sedaj ni vojne!) bo itak prišel sam na to, kako strahovito smešno in državni škodljivo je njegovo vedenje.

Radgonski in naši Nemci — šovini so se v času cirkuških rokoborb zelo izkazali. Objektivni obiskovalci cirka so imeli priložnost videti, da je nacionalna strast v stanu, zaslepiti vsak čut za poštenost. Tako je v borbi sicer surovi predstavnik Rusije, a inče dober borec bil izžvižgan in italijanski tekmeč, ki je na celi črti podlegel — aplaudiran. Ravnotako Madžar, med tem ko Jugoslovani, g. Semenika, ki je zelo eleganten in dober borec ni žel toliko odobravanja, kakor propadli Lahun. Sicer pa to razporedje ne bo rešilo avstrijske republike in njene valute. Pametni politiki, ki streme za tem, da bi se naša obmejna politika usmerila po poti sporazuma in nacionalne strpljivosti imajo pred seboj veliko nalogo. Mogoče pa je tudi to, da je v Avstriji moda, da se ploska samo onemu, ki podleže in izgubi?! Najbrž!

Ljutomer. Prostovoljno gasilno društvo Ljutomer obhaja dne 20. avgusta t. l. 50 letnico obstoja in priredi na ta dan veliko veselico v Seršenovem logu. Ker je čisti dobiček te prireditve namenjen za nabavo gasilnih potrebščin, vabi društvo k obilni udeležbi, sosedna društva pa prosimo da upoštevajo našo prireditev. Tajnik: Slavinec. Načelnik: Vekoslav Rajh.

Radinci. Narodna šola v Ljutomeru vabi na mladinski koncert, ki se vrši v nedeljo dne 30. julija 1922 v gostilniških prostorih g. Rosenberger-ja v Radincih, ob pol 6. uri zvečer (točno). Spored: 1. Volarič: „Slovenskim mladencem“, pevski valček s spremljeval. sal. orkestra. 2. E. Adamič: „Dudldajčki“, ženski dvospev s klavirjem. 3. E. Adamič: a) „Vesela pesem“, b) „V goro“, c) „Uspavanka“, sopran-solo s klavirjem. Elv. Zemljich, Vera Kajč. 4. Beriot: IX. koncert. Gosli s klavirjem. Drago Šijanec (gosli). 5. J. Pec: „Potovanje po domovini“, spevoigra s spremljeval. sal. orkestra. Vstopnina 4 Din. Čisti dohodek ubožni šolski deci pri Kapeli in zavodu za slepce v Ljubljani. Preplačila se hvaležno sprejmejo. K obilni udeležbi vabi Učiteljstvo.

Za Obmejni tiskovni sklad je darovala Okrajna hran. in posojilnica v Ljutomeru Din 10.— Prirčna hvala!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kunštni popravkarji. Na dopise, katere so nam poslali člani in vlagatelj Hranilnice in posojilnice pri Sv. Jurju ob Ščavnici radi novonastalih razmer pri isti je

dospel na na naše uredništvo sledeči dopis:

Odvetnika
Dr. Senčar in dr. Šalamun Ptuj, 18. 7. 1922.
Ptuj, Minoritski trg 5

Telefon šte. 50/13

Cenjeni gospod urednik!

Imenom sedanjih in prejšnjih članov načelstva in nadzorstva Hranilnice in posojilnice pri Sv. Jurju ob Ščavnici Vas z ozirom na članka Murske Straže z dne 13. julija 1922 št. 28, priobčena na tretji strani, pod: **Sv. Jurij ob Ščavnici** pozivljam, da priobčite v prihodnji številki Murske Straže na istem mestu sledeči popravek:

Ni res, da se je zadnji čas načelstvo Hranilnice in posojilnice pri Sv. Jurju ob Ščavnici poslužilo slabih dejanj, da je naščuvalo nedorastle osebe za pristop v Posojilnico in dalo posojila osebam, ki sploh nimajo pravice do kakšnega posojila, ker nimajo nikakšne premoženjske vrednosti in je tudi svojim pristašem dajalo dovolj alkohola na dan volitev — samo za to, da so imeli več volilcev proti „klerikalni“ stranki.

Ni res, da je hranilnica in posojilnica pri Sv. Jurju ob Ščavnici sedaj v čista liberalnih rokah, da ima slabe namene in da člani njenega načelstva in nadzorstva niso zanesljivi.

S spoštovanjem
za Hranilnico in posojilnico pri
Sv. Jurju ob Ščavnici:

odvetnika
dr. Senčar in dr. Šalamun
Ptuj, Minoritski trg 5.
Telefon šte. 50/13.

Za slučaj, da gornjega popravek ne priobčite v prihodnji številki Murske Straže ali pa najpozneje v številki prihodnjega tedna, moram vložiti zoper Vas tožbo. Popraviti morate tudi pri meni tozadevno narastle stroške v znesku po 380 K najpozneje do 28. julija t. l.

Gospodje! Ali je to popravek, kakor ga predpisuje zakon?! To ni popravek, ampak je zgolj zanikanje trditve naših dopisnikov in previdno izbegavanje resnice, s katero si ne upate na dan, ker se zavedate najbrž svojih dejanj. Sedaj pa imajo besedo naši dopisniki, katere pozivamo, da na gornji „popravek“ odgovorijo s protipopravkom, v katerem naj svoje, na konkretnih (resnično obstoječih) slučajih sloneče trditve podprejo z izjavami zrelih, polnotetnih prič, ker ni namen lista delati komu krivico, še manj pa zagovarjati laž in nepoštenost. Užaljene gospe in gospodične popravkarje pa istotako pozivamo, da nam povejo, kaj je res, ako niso naši dopisi resnični. Svoje trditve pa naj ne naslanjajo na enostavno zanikanje, ampak na trdne dokaze.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Veselica, ki jo je priredila mladina šentjurska, je nad vse pričakovanje dobro uspela. Sredi težavnega poljskega dela je obiskovala pevske in dramske vaje ter končno pokazala svojemu ljudstvu, kaj premore vztrajnost in trdna, dobra volja. — Slišali smo več ljubkih pesmic mešanega pevskega zbora, med njimi lep solospev priprostega kmetkega dekleta. — Po lepi deklamaciji so nastopila dekleta s krasno petdejsko žaloigro „Ljudmila“. Prizor za prizorom se je odigral pred našimi očmi tako lepo in dobro, da se nismo prav nič sramovali solz in ginjenosti, ki je napolnila naša srca in naše duše. — Čast ljudstvu šentjurskemu, ki je z zanimanjem sledilo lepi igri ter se poglabilo v nje globoko vsebino in ne mogoče krotalo pri tragičnih prizorih, kakor se to po drugod čestokrat zgodi. — Po tej dobro dovršeni ženski igri so nastopili fantje z enodejsko burko „Za letovišče“, ki nam je nudila mnogo smeha. Igrali so istotako zelo naravno in neprisiljeno. Posebno se je odlikoval posestnik letovišča, ki nam je že znan od spomladanske veselice v ulogi „Fernando, strah Asturije“. — Naj bo voditeljem kakor prirediteljem zahvala in plačilo za trud in vsestransko splošno odobravanje in priznanje. — Obžalovanja vredno pri vsem tem je le to, da moramo imeti naše prireditve zunaj pod milim nebom, kjer smo izpostavljeni raznim neprilikam in slabemu vremenu. Vendar upamo, ko gledamo korajžo in čile moči naše mladine ter vidimo zanimanje našega poštenega ljudstva za vse

dobro in lepo, da bomo imeli v najkrajšem času vkljub nasprotovanju in hujkanju naših sovražnikov svoj novi društveni dom, kjer se bomo videli mnogokrat. Bog živi!

Gospodarstvo

Ustanovitev društva Glavne Zveze Jugoslovanskih Vinogradnikov za okraj Gornja Radgona se je vršila v nedeljo 23. julija v zdravilišni restavraciji v Radincih. Sestavljen je odbor, katerega predsednik je g. Jakob Zemljich iz Radinca. Udnina za leto znaša 10 Din. Članov se je takoj oglasilo 60, in je upati, da se jih veliko pridruži, ako spoznajo namen in delovanje omenjene zveze. G. ravnatelj Puklavec je navzočim razložil načrt namevanega viničarskega reda in je govorilo škodljivih trte, posebno o peronosperi in oidium in kako se jih moremo ubraniti.

Vinogradništvo in vinske cene v Ljutomerskem in gornjeradgonskem okraju. Vse znamenja kažejo, da bo letošnja dobra jesen prinesla našim vinogradnikom izborna kapljico. Toda to upanje visi v zraku. Vse splošno se opaža padanje vinskih cen — (seveda pri vinogradnikih!) medtem ko gostilničarji cene venomer zvišujejo, kar dela seveda slabo kri in vzbuja upravičeno razburjenost. Opozarjamo merodajno oblast na to, da se zato velevažno gospodarsko vprašanje zanima in vinske cene kontrolira. V prometu se prodaja sedaj fina vinska vrsta po 30—32 kron in to najfinejše sortirana vina, ki so imela poprejšnjo ceno do 48 kron, srednja vina se gibljejo med 26—28 kron, medtem ko gostilničarji po mestu in deželi navišajo svoje cene od dne do dne. To je očitna krivica in je dolžnost merodajnih faktorjev, da energično posežejo v te razmere in prisilijo gostilničarje, da bodo cene vinu ravnali po tržnih cenah. Le na ta način bomo prišli vsaj majhni korak naprej proti v boju proti neznosni draginji, ki se umetno vzdržuje in podpira od oblasti same, ki vsega tega ne vidi, ali noče videti.

Vinska razstava v zvezi z vinskim sejmom v Mariboru.

Naprošeni objavljamo predstoječi članek v interesu našega kmetijstva in vinske industrije. Vinarski in sadjarski odsek slov. kmet. družbe v Mariboru je, kakor znano, sklenil prirediti vinsko razstavo v Mariboru, kot centru vinske trgovine za vina iz slov. Štajerske, povodom pokrajinske obrtno razstave od 8. do 17. septembra t. l. Namen te razstave je, nuditi vsem vinskim kupcem in trgovcem z vinom iz tu- in inozemstva priliko, da se seznanijo v najkrajšem času, na najenostavnejši in najcenejši način z vsemi vrstami vin, kar jih slov. Štajerska premore in da se informirajo o razpoložljivih množinah, krajih, kjer leže, cenah ter o kupčijskih razmerah sploh. To je prvi poskus ustvariti v Mariboru neko osredotočišče, kjer se zberejo vsako leto ob gotovem času vsi vinski interesi v svrhu informacije in sklepanja vinskih kupčij, iz katerega bi s časom lahko nastala prava vinska borza. Reklama za to prireditev se bo delala v čimvečji meri v tu- in inozemstvu potom čačnikov in posebnih lepakov. Da bo uspeh čim popolnejši, je potrebno, da se vinski producenti za zadevo čim bolj zanimajo in razstave v čim večjem številu udeležijo. Vsi ostali pa, ki se razstave iz kateregakoli vzroka ne morejo udeležiti, so pa prijazno vabljeni, da naznanijo svoje vinske zaloge in njih cene, da se bo zamoglo vinske kupce primeroma informirati. Določbe za udeležbo so sledeče:

1. Razstave vinskih vzorcev se lahko udeležijo vinski producenti, vinarske ali kletarske zadruge in vinski trgovci iz slov. Štajerske, toda vino se sme razstaviti le pod izvirnim imenom.

2. Razstavi se lahko vse vrste vina od navadnega namiznega do najboljšega buteljčnega, stare in nove letnike.

3. Na vzorčni sejmu, ozir. prostor pridejo vina samo v steklenicah in sicer se mora poslati od vsake vrste vina po 50 sedemdesetinskih steklenic. Izjemoma se dovoli manjšim posestnikom, da se udeležijo razstave z dvema vrstama vina po 25 steklenic, skupaj s 50 steklenicami. Vina se pa lahko pošljejo v Maribor tudi v svdkih tn prevzame odsek polnjenje.

(Konec prih.)

OBRTNA BANKA, PODRUŽNICA V LJUTOMERU

Inter. telefon št. 2

izvršuje vse bančne transakcije najkulantnejše

Račun ček. urada št. 12.726

Hranilnica in Posojilnica v Radincih deluje z uspehom ob meji!

r. zadr. z neom. z.

Izgubljene obveznice vojnih posojil bivše avstro-ogrske monarhije; postopanje za njih nadomestitev. Finančna delegacija objavlja uradno: Finančno ministrstvo razglasa z dne 9. julija 1922, D. br. 12.936, da je v svrhu nadomestitve (amortizacije) izgubljenih obveznic vojnih posojil bivše avstro-ogrske monarhije enako postopanje, kakor je to razglašeno glede predvojnih posojil s tukajšnjim razglasom z dne 8. julija 1922, št. 951/V/Val. ex 1922 (Uradni list št. 75 z dne 15. julija 1922).

Poslano.)*

Cen.

gospod urednik!

Ker sem javnosti obljubil, da pojasnim Franca Korošca delovanje kot načelnika Kmet. podružnice — posebno zaradi modre galice, Vas prosim da objavite še naslednje vrstice:

"Glasom dopisa z dne 12./12. 21. je F. Korošec poslal Kmetijski družbi v Ljubljano za galico dne 7./12. K 5500, in dne 12./12. 21. pa K 214.500 za ceno à kg. 22 kron. Sprejel pa je modre galice od Kmet. družbe skupaj kg. 11.200.

Na mojo prošnjo v korist vinogradnikov, pa je pozneje F. Korošec sprejel še galice od "Ekonomu" 2200 kg po 23 kron kilogram, pod pogojem da pošlje v Ljubljano natančen seznam zamudnikov. — Da bi "usmiljeni" Korošec kolikor največ dobil galice od Ekonomu je v tistem seznamu tudi sebe vpisal, svojega "brata" in "tasta" iz Noršinc, da se njim izroči skupaj 1600 kg. galice.

Vpisal je celo svoje podrepnike takšne, kateri nimajo lastnih vinogradov. Med 28 imeni so največ takšni, kateri so pred 10. decembrom galico naročili kot redni člani Kmet. podružnice.

Vse to galico je porabil v druge namene namreč en primer od mnogih drugih. G. Franc Zangl v Gornji Radgoni je dne 11./12. 21. naročil modre galice kg. 500 pri F. Korošču in tudi plačal članarino. V gotovini je plačal na račun K 11.000. V že omenjenem seznamu je ponovno pod št. 20 naveden g. F. Zangl z 500 kg. galice. Toraj pod vsakim pogojem bi mogel cenejšo galico dobiti, in vendar je s težavo dobil samo 100 kg. mesca junija t. l. pa za "krušno" ceno 40 kron à kg., ostalo svoto 7000 kron pa je sedaj po sedmih mescih Zanglu vrnil. — Javnost naj se stem sedaj zadovolji in sodi, kedo ima prav. Celu zadevo pa bode sodnija rešila in ne odneham, dokler ne zmaga pravica nad krivico."

G. Radg. dne 20. julija 1922.

Jurkovič Filip.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, v kolikor določa zakon.

Naznanilo!

Gospodarska zadruga za Prekmurje, Mursko polje in Slov. gor., r. z. z o. z. s sedežem Gornji Radgoni naznanja vsem zadružnikom in občinstvu, da zaradi odpovedi prostorov opusti svojo dosedaj podružnico v Križevcih s 1. avgustom 1922 popolnoma novo urejeno in na novo založeno podružnico na Glavnem trgu družnico v Veržeju št. 11 v hiši Koroša

Zahvaljujoč se za dosedaj nam izkazano zaupanje, zagotavljamo vse cenj. zadružnike in druge odjemalce tudi v bodoče v naši novi podružnici vsestransko in vsakovrstnim manufakturnim, špecerijskim, kolonijalnim in stavbenim blagom najsolidneje in najceneje postreči.

Za vsakovrstne poljske pridelke plačujemo vsikdar najvišje cene.

Vsakdo, predno kaj kupi ali proda, naj se prepriča o cenah pri Gospodarski zadrugi v Gornji Radgoni ali njeni novi podružnici v Veržeju.

Gospodarska zadruga v Gornji Radgoni.

Prostovoljna dražba nepremičnin.

Dne 7. avgusta 1922, predpoldne ob 9. uri se proda na javni dražbi pri podpisnem sodišču v sobi št. IV stavbena parcela št. 52/1 spadajoča k vl. št. 4 k. o. Jamna in na njej se nahajajoče poslopje (mlin s pritliklino) v izmeri 1 a 42 m². Izključena cena je 8000 K. Dražbeni pogoji se lahko vpogledajo pri podpisnem sodišču med uradnimi urami.

Kr. okrajno sodišče v Gornji Radgoni, odd. I., dne 20. julija 1922.

Vozna bencin-lokomobila

10 PS (konjskih sil) s strojem za luč, pretikalno desko (Schaltbrett), rezervoar za bencin in vodo, z vodno in bencinsko sesalko itd. popolnoma opremljena za mlatitev in za kino vporabljev

se po ceni proda!

Karl Dania, Wien X., Troststrasse 43.

Lepo posestvo, 15 minut od železniške postaje Gleisdorf oddaljeno, obstoječe iz 3 oralov sadonosnika in njiv, hiše s 5 sobami, 2 kuhinji in gospodarskim poslopjem, vse zidano in z opeko krito z vsem s 7 sobami inventarjem in živino, ter vilo vis a vis železniške postaje Gleisdorf na prodaji! Vprašanja naj se naslovijo na Upravišтво tega lista.

Proda se posestvo

ki meri okrog 9 oralov, z lepno hišo, dobro ohranjenim gospodarskim poslopjem, živino in vsemi premičninami vred. Polje na lepi legi, lep sadonosnik in krog 2 orala gozda. Kje, pove upravništvo "Murske Straže".

Izjava!

Podpisani Josip Škerlec, trgovec v Gornji Radgoni, preklicujem obdolžitev, katero sem rekel o Stefanu Banfi v Črešnjevcih zaradi pšenice ker se je izkazala pomota.

Josip Škerlec.

Izjava!

Podpisani obžalujem in preklicujem žalivke, ki sem jih izrekel 20. junija 1922 v gostilni Horvat v Gornji Radgoni napram Francu Korošču, trgovcu v Gornji Radgoni ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od kazenskega postopanja.

Franc Vračko, kovač v Orehovcih.

Klobuke

vsake vrste ima v veliki izbiri vedno ceneje kot drugod na prodaj. J. Postružnik, klobučar, Sv. Jurij ob Ščavnici.

Seno, slamo, drva, premog, žito, krompir, sadje in druge deželne pridelke kupuje in prodaja

Andrej Oset Maribor, Aleksandrova c. 57 Telefon šte. 88.

Na prodaj imam eno hišo na Glavnem trgu za vsako obrt sposobno z vrtom in gozdom. Vpraša se naj na M. Vivod, Laško.

Diamalt

Pozor, pekarji "DIAMALT" tvornice Hauser & Sobotka, Dunaj-Stadlau v predvojni kakovosti se dobi zopet pri glavnem zastopstvu za Jugoslavijo Edvard Dužanec, Zagreb, Skladišče Strossmayerjeva ul. 10.

Na prodaj je lepo posestvo

meri 4 orale, z eno nadstropnim poslopjem, v hiši je tobačna trafika v 1. nadstropju se nahaja Finančna straža, zraven je tudi mesnica in lednica vse v dobrem stanu, cena se izve pri lastniku. Sv. Benedikt št. 11. v Slov. Goricah.

Marija Brunčič v Ljutomeru št. 23 proda radi smrti moža takoj en dobro ohranjen krojaški šivalni stroj firme "Singer". Cena 14.000 K.

Zahvala!

Ker nam ni mogoče osebno se zahvaliti vsem, ki so izkazali našemu dragemu očetu, soprogu itd.

g. Jožku Babič

zadnjo čast, izrekamo tem potem svojo najglobokejšo zahvalo preč. gg. duhovniku, požarnemu in pevskemu društvu in njih načelnikom zlasti g. Alojziju Rajh in g. V. Vilar in končno vsem, ki so nas z dokazi svojega sožalja tolažili v teh težkih urah.

Žaljujoča obitelj Babičeva.

Medić, Rakovec & Zankl

d. z o. z. Ljubljana.

Tovarna kemičnih in rudninskih barv ter lakov.

Centrala: Ljubljana. Brzjavni: Meraki, Ljubljana. Skladišče: Novi Sad. Telefon šte. 64.

Gospodarska podružnica MARIBOR Solška ulica

Emajlni laki. Pravi firnež. Barve za pode.

Priznana najboljša in zanesljiva kakovost: barve za obleke, vse vrste barv, suhe in oljate, mavec (gips), mastenec (Federweiss), strojno olje, karbolinej, steklarski in mizarski klej, pleskarski, slikarski in mizarski čopiči, kakor tudi drugi v to stroko spadajoči predmeti.

"Meraki" Lak za pode. Emajlni lak. Linoleum lak za pode. Brunoline.

Ceniki se začasno ne razpošiljajo!

Pravo originalno Erenyi „DIANA“

francosko vinsko žganje

se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah.

Mala steklenica K 18
Srednja " K 50
Velika " K 100

Erenyi DIANA

francosko vinsko žganje

je najboljši hišni prijatelj in ne sme manjkati v nobenem gospodinjstvu.

Pazimo se pred ničvrednimi ponarejanji!

Glavno zastopstvo za celo Jugoslavijo:

Jugopharmacija d. d. Diana oddelek Zagreb. Prilaz 12.

Preprodajalci dobijo velik popust. Zahtevajte cenik!

(Oblastveno zavarovano)

Ženitna ponudba. Deklica iz boljše hiše, 22 let stara, pridna, poštena in delavna, ki ima svojo hišo in več oralov zemlje, se želi v svrhu ženitve seznaniti s pridnim fantom, prednost ima rokodelce ali državni uslužbenec, ki ima 10.000 K gotovega denarja. Le resne ponudbe se naj pošiljajo pod "Resna ponudba" na upravništvo "Murske Straže".

JUGOSLOVANSKA UNION-BANKA podružnica Gornja Radgona

Akcijski kapital K 30.000.000.— preje Mariborska eskomptna banka

ustanovljena leta 1872

Rezerve K 16.000.000.—

Sprejema vloge na knjižice in jih obrestuje po 4% (štiri od sto) oziroma po dogovoru in izplačuje dvige na iste brez odpovedi

Kupuje in prodaja valute in devize, ter izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

Centrala: Beograd. Podružnice: Kranj, Ljubljana, Maribor, Murska Sobota, Velikovec. Ekspozitura: Rogaška Slatina.